

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Ulica Hrvatske bratske zajednice broj 1

Sudačko vijeće
45 Su-754/2024-9
U Velikoj Gorici, 18. veljače 2025.

Sudačko vijeće Županijskog suda u Velikoj Gorici, u sastavu Sandra Kantolić, predsjednica vijeća, Goran Škugor, Jasminka Pavković, Ivana Dubravka Kovačević, Vesna Gašparuš-Horvat, Nataša Brleković, Marina Smolčić, Lucija Lisac, Nives Grubišić Đogić, Zorana Matešić i Marijan Muža, članovi vijeća, povodom pritužbe odvjetnika M. J. protiv sudaca Općinskog suda u N.Z. H.B. i V.M. zbog povrede Kodeksa sudačke etike, u sjednici vijeća održanoj 18. veljače 2025., donijelo je slijedeću

ODLUKU

Na temelju članka 107.a stavka 1. u vezi s člankom 49. stavkom 1. alinejom 4. Zakona o sudovima ("Narodne novine" broj: 28/13., 33/15., 82/15., 67/18., 126/19., 130/20., 21/22., 60/22., 16/23., 155/23. i 36/24.) utvrđuje se da HB i VM, suci Općinskog suda u NZ, nisu počinili povredu Kodeksa sudačke etike.

Obrazloženje

1. Podnositelj pritužbe, odvjetnik MJ, obratio se pritužbom Sudačkom vijeću Županijskog suda u Velikoj Gorici na rad i postupanje HB i VM, sudaca Općinskog suda u NZ.

1.1. U pritužbi naslovljenoj kao "Prijava povrede Kodeksa sudačke etike" podnositelj navodi da je kao izabrani punomoćnik oštećenog M.B., podnio Državnom inspektoratu Republike Hrvatske prijavu protiv Z. i I.P., a zbog obavljanja neregistrirane ugostiteljske djelatnosti na adresi K., S.. Po provedenom inspekcijskom nadzoru, Državni inspektorat Republike Hrvatske, Područni ured Zagreb, podnio je pred Općinskim sudom u N.Z., S.S., optužni prijedlog protiv A.P.. Spis je dodijeljen u rad V. M., sutkinji prekršajnog odjela S.S.. Prijavitelj je u predmetni prekršajni spis uputio više podnesaka kojima je prijavio sudjelovanje oštećenog u postupku zbog povrede prava na mirno uživanje vlasništva te prava na zdrav i dostojanstven život, iznio je dokazne prijedloge, predložio je u korist Republike Hrvatske oduzimanje protupravne imovinske koristi koju je ostvarila okrivljenica u iznosu 22.500,00 eura te je radi ekonomičnosti postupka predložio spajanje povezanih predmeta. Sutkinja V.M. je u više navrata odbila pozvati oštećenog i prijavitelja kao njegovog punomoćnika na ročište za glavnu raspravu; glavnu raspravu u predmetnom postupku je održala na način da je oštećenom i njegovom punomoćniku, ovdje prijavitelju, uskratila pravo pristupa na ročište te pravo sudjelovanja na raspravi, a na način da je oštećenog nezakonito i

pogrešno kvalificirala kao svjedoka, a njegovog punomoćnika kao javnost, bez bilo kakvih prava na predlaganje dokaza, postavljanje pitanja ili bilo kakvo raspravljanje; na ročištu dana 23. travnja 2024. je potpuno nezakonito i apsurdno kvalificirala prijavitelja kao nepozvanu javnost, da bi mu zatim, na uporno inzistiranje na pravu na raspravu, dozvolila, kao javnosti, postavljanje pitanja i ispitivanje svjedoka; na ročištu 13. lipnja 2024. oštećenog je nezakonito i pogrešno kvalificirala kao svjedoka, te mu je uskratila pravo na raspravu i postavljanje pitanja. Nakon što je punomoćnika oštećenog, ovdje prijavitelja, ponovo nezakonito kvalificirala kao javnost, promjenom stava s ročišta od 23. travnja 2024. uskratila mu je bilo kakvo pravo raspravljanja i izvođenja dokaza te ga nezakonito udaljila iz sudnice, kršeći njegovo profesionalno pravo na zastupanje i sudjelovanje u postupku; propustila je uredno pozivati Državni inspektorat Republike Hrvatske kao ovlaštenog tužitelja te mu je kontinuirano uskratila dostavu zapisnika o vođenju glavne rasprave kao i podnesaka koji su po oštećenom ili okrivljenoj upućivani u predmetni spis; predmetni sudski postupak je interpretirala kao autonomni odnos između suca i okrivljenika, bez bitnog utjecaja tužitelja ili oštećenika na tijek ili ishod postupka.

1.2. Dalje navodi da nakon što je okrivljena A.P. povukla svoje priznanje prekršaja koji joj se stavlja na teret i izjavila da je neregistriranu djelatnost obavljao njezin sin I. P., a u kući u vlasništvu njezinog muža Z.P., oštećeni je, putem izabranog punomoćnika, ovdje prijavitelja, pred istim sudom, kao zakonski ovlašteni tužitelj podnio optužni prijedlog protiv okrivljenih Z.P. i I.P, zbog prekršaja iz članka 10. stavka 3. Zakona o zabrani i spriječavanju obavljanja neregistrirane djelatnosti s prijedlogom za oduzimanje protupravne imovinske koristi u iznosu 22.500,00 eura. Spis je dodijeljen u rad sucu H.B., drugom preostalom sucu prekršajnog odjela S.S. Radi ekonomičnosti postupka oštećeni je predložio spajanje postupaka radi jedinstvenog raspravljanja. Suprotno odredbama Prekršajnog zakona koje nalažu spajanje te ekonomskom interesu (stranaka i Republike Hrvatske) da se provede jedinstveni postupak, prijavljeni o prijedlogu za spajanje nisu donijeli nikakvu odluku, već su vođenje postupaka nastavili zasebno kao da nikakvog prijedloga nije niti bilo. Suprotno svojoj obvezi da sudski postupak vodi profesionalno i zakonito, utvrdi odlučne činjenice te donese istinitu i pravno utemeljenu odluku, sudac H.B. zlouporabom sudačkog položaja te direktnim kršenjem članka 113. Prekršajnog zakona, odbio je provesti zakoniti postupak po optužnom prijedlogu oštećenog kao zakonom ovlaštenog tužitelja te bez izvođenja bilo kakvih dokaza, odbio optužbu oštećenog zbog nedostataka procesne legitimacije, navodeći da oštećeni nije ovlašteni tužitelj. Protiv ovakve nezakonite i nestručne odluke oštećenik kao ovlašteni tužitelj pravovremeno je podnio pravni lijek, čime je raspravljanje predmetnog prijedloga neodgovorno prepušteno drugostupanjskom sudu. Za predmetnu prvostupanjsku odluku sudac B. nije imao niti činjenično niti pravno uporište, ali mu to u očitom nedostatku stručnosti, znanja i profesionalne odgovornosti nije bilo niti potrebno jer uživa položaj suca Republike Hrvatske, a neovisno o znanju, sposobnosti i profesionalnoj odgovornosti za rad i odluke koje donosi. Suprotno svojoj dužnosti da sudi i djeluje u skladu sa zakonom, sudac H.B. u predmetnom postupku je nonšalantno zakazao glavnu raspravu, pozvao oštećenika i njegovog punomoćnika te bez bilo kakve rasprave ili izvođenja dokaza oštećeniku i njegovom punomoćniku nestručno, bahato i nezakonito uskratio pravo na vođenje postupka i raspravu pred sudom. Prilikom diktiranja raspravnog zapisnika je potpuno nestručno, apsurdno i nesuvislo u zapisnik unosio kvalifikacije kojima

punomoćnika oštećenog kvalificira kao "punomoćnik oštećenika – branitelj", koji navod je zapisničarka samoinicijativno izmjenila u zapisniku, dok je oštećeni kvalificiran kao "ovlašteni tužitelj oštećenika". Održavanjem ovakve nezakonite rasprave čija je jedina svrha bila završiti prvostupanjski predmet na (za njega) što lakši i brži način te uskratiti oštećenom pravo raspravljanja, sudac B. je oštećenom nanio materijalnu štetu u vidu troškova pristupa i odvjetničkog zastupanja na sudu, grubo povrijedio dostojanstvo oštećenog te njegovo pravo na poštovanje, pristup sudu i zaštitu zakonitih prava. Jednako tako, pozivajući punomoćnika oštećenog, ovdje prijavitelja, na nezakonito i nesvršishodno ročište na kojem će demonstrirati vlastito neznanje, bahatost i bezakonje je i prema punomoćniku oštećenog iskazao prijezir, nepoštovanje i bahatost zlouporabom sudačkog položaja koji mu je povjeren, a ovakvim postupanjem će prisiliti oštećenika da pred sudovima i upravnim tijelima Republike Hrvatske vodi čitav niz postupaka kako bi zaštitio svoja prava. Time sudac B. nije pokazao bilo kakvu zainteresiranost niti brigu za pravni nered koji ovakvim (ne)djelovanjem uzrokuje. Jednako kao i sutkinja M. i sudac B. predmetni sudski postupak i dužnost koja mu je povjerena interpretirao je kao autonomni odnos između suca i okrivljenika, bez bitnog utjecaja tužitelja ili oštećenika na tijek ili ishod postupka.

1.3. U tom smislu postupanje prijavljenih koji su svojom autonomnom i izoliranom praksom potpuno isključili primjenu jasnih i izričitih zakonskih normi Prekršajnog zakona, na način kako oni to žele, a na štetu oštećenih i pravnog reda zahtijeva utvrđenje odgovornosti prijavljenih za neprofesionalan i nezakonit rad u vidu odgovornosti za povredu Kodeksa sudačke etike iz članka 2., 6., 7. i 10. koji sucu nalažu dužnost suditi po Ustavu, zakonu i drugim relevantnim propisima; razumijevanje i ljudskost prema problemima društva; stručnost i visoku razinu poznavanje prava; poštovanje i jednakost prema svim sudionicima postupka; te savjesno težiti ostvarenju najboljih radnih rezultata. Okolnost da je protiv nezakonite prvostupanjske presude uložen pravni lijek ni na koji način ne isključuje dužnosti suca Buve propisanu Kodeksom sudačke etike, jer bi to značilo da standardi profesionalne odgovornosti i etike obvezuju samo suce višestupanjskih sudova, dok poslove prvostupanjskog suca može obavljati bilo koja osoba formalne kvalifikacije, a bez potrebnog znanja i stručnosti te profesionalnih i ljudskih kvaliteta. Negiranjem elementarnog prava na pristup sudu, oštećenom je u odnosu na postupanja i odluke sutkinje M. uskraćena čak i mogućnost priziva čime je doveden u besramni položaj da trpi štetne posljedice kršenja zakona, a bez elementarnog prava na pristup sudu.

1.4. Na temelju navedenog je prijavitelj, kao punomoćnik oštećenika, podnio predmetnu prijavu zbog teške povrede odredaba Kodeksa sudačke etike i predložio je Sudačkom vijeću Županijskog suda u V.G. provesti postupak radi utvrđenja odgovornosti prijavljenih zbog povrede odredbi čl. 2., 3., 6., 7. i 10. Kodeksa sudačke etike.

2. Sukladno odredbi članka 14. stavka 4. Kodeksa sudačke etike ("Narodne novine" broj: 131/2006; dalje: Kodeks) i članka 6. stavka 2. Poslovnika o radu sudačkih vijeća br. Sv-3/09 od 21. svibnja 2009. (dalje: Poslovnik), sucima H.B. i V.M. omogućeno je očitovanje o pritužbama.

3. U svom pisanom očitovanju sudac H.B. je naveo da sama prijava govori za sebe i da pokazuje pokušaj da ga se diskreditira profesionalno, ljudski, moralno i na sve druge načine. Smatra da je prijava puna uvreda i da bi bila podobna za prijavu podnositelja Hrvatskoj odvjetničkoj komori. U postupku protiv okrivljenika Z.P. i I.P. je donio odluku protiv koje je uložena žalba i spis se nalazi na Visokom prekršajnom sudu Republike Hrvatske. Postavlja pitanje zašto odvjetnik M.J. u postupku žalbe podnosi prijavu. Ističe i da sudac ne može biti pozvan na odgovornost zbog izraženog mišljenja ili stava, a što je kod podnositelja očito moguće s obzirom da odluka ne odgovara njemu niti njegovoj stranci. Porekao je da bi bio bahat, bezobrazan ili na bilo koji način povezan s okrivljenicima ili da bi im pogodovao. Smatra da je smisao žalbenog suda da odlučuje povodom žalbi i da to nije bespotrebno opterećivanje žalbenog suda i o svim prigovorima podnositelja na vođenje postupka će odlučiti upravo neposredni viši sud. Sukladno odluci višeg suda, postupak će se nastaviti ili okončati, a šokantna je praksa da se u stadiju žalbenog postupka protiv suca podnosi prijava za povredu Kodeksa i da se sudac diskreditira na najprizemnije načine da bi se postigla povoljna odluka za podnositelja. Na kraju ističe da nije bio bahat niti povezan s okrivljenicima i da ništa od navoda prijavitelja nije točno, a da će o svemu biti obaviještena Hrvatska odvjetnička komora.

4. Pisanim putem se očitovala i sutkinja V.M., koja je navela da je 14. studenog 2023. Općinski sud u N.Z., S.S., zaprimila optužni prijedlog Državnog inspektorata, Područni ured Zagreb, Ispostava O. protiv okrivljene A.P., a činjenični opis optužnog prijedloga odnosi se na obavljanje djelatnosti koju okrivljenica nije registrirala kod nadležnog tijela ili prijavila poreznim tijelima. Spis joj je sukladno Zakonu dodijeljen u rad kao uredujućoj sutkinji. Za predmetni prekršajni postupak navodi da je pokrenut i proveden na temelju i u okviru optužnog prijedloga podignutog od strane nadležnog Državnog inspektorata kao ovlaštenog tužitelja pri čemu je M.B. podnio prijavu protiv okrivljenice Državnom inspektoratu i time inicirao pokretanje predmetnog prekršajnog postupka. Za M.B., u odnosu na kojeg podnositelj prijave navodi da je njegov "izabrani punomoćnik" navodi da nije ovlašten tužitelj u konkretnom predmetu i nema, s obzirom na činjenični i pravni opis djela, položaj stranke u predmetnom postupku, nema položaj, kako se to navodi u prijavi "oštećenika", a niti ovlasti predviđene Zakonom za stranke prekršajnog postupka. To se odnosi i na prijedloge za spajanje postupaka i sl.. Nazočnost odvjetnika M.J. (podnositelja prijave) raspravama bila je stoga dopuštena po načelu javnosti rasprave, a bez ikakvih procesnih ovlaštenja u postupku jer ga za poduzimanje radnji M.B. nije mogao niti ovlastiti. Predmet postupka uopće nisu bili navodi koji se spominju u podnesenoj prijavi, budući se prekršajni postupak vodio u okviru zakona i sadržaja optužnog prijedloga podnesenog od strane ovlaštenog tužitelja, čime je prekršajni sud vezan. Za postupak je navela da ga je provela stručno, profesionalno i nepristrano, M.B. je ispitan tijekom postupka u svojstvu svjedoka o svojim saznanjima u vezi okolnosti relevantnih za odlučivanje o optužnom prijedlogu, odnosno inkriminiranom prekršaju. Predmet postupka nije bilo "pravo na mirno uživanje vlasništva, pravo na zdrav i dostojanstven život" M.B., kako podnositelj navodi u svojoj prijavi. Netočni su navodi u prijavi da je Sud odbio pozvati ovlaštenog tužitelja Državni inspektorat, jer je iz priloženih dostavnica vidljivo da je Sud na zakazane glavne rasprave pozvao tužitelja Državni inspektorat. Posebno je istaknula da je za vrijeme dok je Sud diktirao na zapisnik 13. lipnja 2024., odvjetnik M.J. koji je nazočio raspravi po načelu javnosti, a ne u funkciji branitelja odnosno odvjetnika stranke ili

sudionika u postupku, bez odobrenja Suda pozvao svjedoka M.B., svjedok B. se digao bez dozvole Suda i prišao je odvjetniku M.J. koji mu je nešto šaptao, a više puta upadao u riječ tijekom rasprave bez odobrenja suda pa je zatraženo, radi ometanja postupka od odvjetnika M.J. da napusti sudnicu. To je postupanje u okviru zakonskih odredaba. Netočni su navodi u prijavi da je sudski postupak "interpretirala kao autonomni postupak između suca i okrivljenika bez bitnog utjecaja tužitelja ili oštećenika na tijek i ishod postupka" jer su provedene glavne i javne rasprave na koje su pozvani kao ovlašteni tužitelj Državni inspektorat, ispitana je svjedokinja M.J. - viša turistička inspektorica Državnog inspektorata, svjedokinja B.P. - viša turistička inspektorica Državnog inspektorata i svjedok M.B. te je provedeno suočenje između okrivljene A.P. i svjedoka M.B.. Dana 25. listopada 2024., nakon što su izvedeni svi potrebni dokazi, javno je objavljena prvostupanjska presuda kojom je okrivljenica proglašena krivom, izrečena joj je na temelju Zakona o zabrani sprječavanja neregistrirane djelatnosti propisana novčana kazna te je presuda strankama i otpremljena. Na kraju zaključuje da je prekršajni postupak vodila stručno, profesionalno i sukladno Zakonu te člancima 2., 3., 6., 7. i 10. Kodeksa.

5. Tijekom postupka je pred Sudačkim vijećem održana sjednica vijeća na kojoj je predsjednica vijeća, a sukladno članku 14. stavku 3. Kodeksa i članku 6. stavku 1. Poslovnika izložila sadržaj pritužbe te očitovanja sudaca H.B. i V.M. Izvršen je uvid u dokumentaciju priloženu uz pritužbu te očitovanje sutkinje V.M..

6. Pritužbu podnositelja o povredi Kodeksa sudaca H.B. i V.M. ovo Sudačko vijeće ocjenilo je neosnovanom.

7. Sukladno članku 2. Kodeksa, dužnost je suca suditi po Ustavu, zakonu i na osnovi međunarodnih ugovora koji su dio pravnog poretka Republike Hrvatske te primjenjivati i druge propise koji su donijeti sukladno Ustavu, međunarodnim ugovorima ili zakonima Republike Hrvatske, dok se po članku 3. sudac u profesionalnom postupanju i u privatnom životu mora ponašati humano te primjenjivati najviša etička načela u skladu sa standardima profesionalne i opće kulture. Prema članku 6. Kodeksa od suca se traži visoka razina znanja u poznavanja prava i njegove primjene kako bi bio sposoban stručno obnašati sudačku dužnost. Sudac ima pravo i dužnost sudjelovati u ponuđenim programima stručnog usavršavanja. Prema članku 7. Kodeksa u obnašanju sudačke dužnosti sudac je dužan pristojno, obzirno, s poštovanjem i na jednak način odnositi se prema svim sudionicima sudskog postupka. Jednako postupanje prema svim sudionicima postupka sudac će zahtijevati i od zaposlenika u sudu i svih drugih koji su pod njegovim službenim utjecajem, dok je prema članku 10. sudac dužan uložiti sav svoj trud i znanje u ostvarenje najboljih radnih rezultata, pazeći pritom da količina ostvarenih zadataka ne bude na štetu njihove kvalitete. Sudac je dužan u skladu sa svojim mogućnostima i interesima posvetiti se ne samo radnim zadacima i odgovornostima vezanima za sud i donošenje sudskih odluka, već i drugim zadacima važnima za sudački poziv i funkcioniranje suda. Izvansudske aktivnosti suca ne smiju ometati njegovo redovito i uredno obnašanje sudačke dužnosti.

8. U odnosu na ove povrede koje je podnositelj stavio na teret sucima H.B. i V.M. za zaključiti je da podnositelj prijave iznosi nezadovoljstvo načinom vođenja postupka

od strane oba suca kao i činjenicom da njegovoj stranci nije priznat status oštećenika u postupku, a sukladno tome i da mu nisu priznata prava koja bi mu na temelju tog statusa pripadala. U odnosu na suca B. se dodatno ističe i nezadovoljstvo načinom vođenja ročišta, kao i odnosom prema podnositelju prijave tijekom postupka, a podnositelj iznosi i svoje mišljenje o količini znanja prijavljenog suca.

8.1. Sudačko vijeće nije nadležno za ocjenu pravilnosti sudskih odluka na temelju nezadovoljstva stranke u sudskom postupku i upravo će viši sud u postupku u kojem je odluku donio sudac B. odlučiti o pravilnosti i zakonitosti te odluke, dok se u odnosu na sutkinju M. niti ne ističe nezadovoljstvo odlukom, već samo načinom vođenja rasprave i nepriznavanjem statusa oštećenika stranci prijavitelja pa zbog toga i njemu nepriznavanjem statusa punomoćnika. Niti iz jednog dostavljenog dokaza uz prijavu se ne može utvrditi "neznanje, bahatost i bezakonje" suca B., kao niti da bi iskazao "prijezir, nepoštovanje i bahatost zlouporabom sudačkog položaja", dok se na raspravnom zapisniku od 13. lipnja 2024. samo vidi upozorenje sutkinje M. o dužnosti suca na održavanje reda i mira u sudnici. U odnosu na sucu B. je priložen zapisnik od 16. svibnja 2024. na kojem je odlučeno da će odluka uslijediti pisanim putem, a ta odluka je predmet žalbe podnositelja prijave.

8.2. Pritužba sudačkom vijeću ne predstavlja niti pravni lijek kojim se može na bilo koji način osporiti sudska odluka kojom je podnositelj pritužbe nezadovoljan.

8.3. Slijedom navedenog, a s obzirom da podnositelj pritužbe iznosi nepotkrijepljene tvrdnje o povredama članka 2., 3., 6., 7. i 10. Kodeksa, ovo sudačko vijeće ih je ocijenilo neosnovanima.

9. S obzirom na navedeno, odlučeno je kao u izreci odluke.

U Velikoj Gorici 18. veljače 2025.

Predsjednica Sudačkog vijeća

Sandra Kantolić, v. r.